

Paraules

Número 14

Any IV

març -maig de 2004

publicació gratuïta

Edita

Edicions Cristianes Bíbliques
(associació no lucrativa inscrita en la
Direcció Gral. de Dret i d'Entitats
Jurídiques, Dept. Justícia, Generalitat
de Catalunya, Secció 1ª, nº 16.762).

Domicili

Sant Ramon, 7

08440 Cardedeu

Apartat 104

08450 Llinars del Vallès

Apartat 10.053

08080 Barcelona

Telèfon: 938.418.792

correu-electrònic:

ecb.esglesia@wanadoo.es

pàgina-web:

<http://espanol.geocities.com/>

esglesiacristianabiblica

Editorial

Últimament estem assistint a un espectacle molt lamentable i força desagradable. A través dels mitjans de comunicació molts polítics, entre d'altres, enfronten les seves diferències de plantejament i les seves discrepàncies amb el descrèdit de l'oponent. Progressivament molts hna anat substituint l'argumentació, el debat de les idees i les propostes, pel desprestigi, l'insult i, fins i tot, per la difamació. Això ha fet que les seves posicions cada vegada estiguin més radicalitzades, i també que s'hagi obert una cursa per veure qui la diu més grossa.

El cert és que, normalment, es fa servir el desprestigi, l'insult i la difamació quan no es té cap altra argumentació, quan no es té cap alternativa vàlida als problemes que s'enfronten. Ho trobem en tots els àmbits, també als més propers. Però això no porta enlloc; i cal treballar, i esperar que aviat les aigües esdevinguin més tranquil·les, i les discussions siguin més constructives.

Això m'ha fet recordar que, quelcom de semblant, va viure Jesús de Natzaret en el seu temps. Quan presentà les seves alternatives als problemes de la seva societat, i de l'home de totes les èpoques, els que ja havien descartat *a priori* les seves paraules i missatge, el van acusar de ser un home "golut i bevedor de vi", amic de mala gent i pertorbador (Evangeli segons Lluc 7:34; 23:5). El cert és que era mentida, no era cap "golut i bevedor de vi", es relacionava amb les prostitutes i els recaptadors d'impostos perquè no rebutjava ningú que tingués fam de conèixer Déu, fos qui fos; i els únics que pertorbava era als representants del sistema polític-religiós del seu temps, que únicament estaven interessats en aprofitar-se i dominar la gent, fent servir com a excusa la religió.

Però la tasca de desacreditar a Jesús, encara segueix. Alguns volen negar la seva existència històrica, tot i que les fonts la confirmen; rebutgen el seu missatge sense analitzar-lo; canvien el significat de la seva obra, que va dur a terme sobre una creu al Calvari, sense conèixer la justificació que va donar... Una actitud honesta ens hauria de portar a considerar els fets, abans de prendre cap decisió. Per això estem presentant la sèrie "Jesús en les fonts històriques"; per això us volem regalar un Nou Testament; i per això ens posem a la vostra disposició per parlar sobre aquestes coses.

Antoni Mendoza i Miralles

Jesús en fonts històriques no cristianes: *III Fonts rabíniques*

Les referències històriques sobre Jesús són relativament abundants. A part dels quatre Evangelis canònics –Mateu, Marc, Lluc i Joan– el Nou Testament conté altres vint-i-tres escrits en els quals es recullen dades sobre la vida i l'ensenyament de Jesús. A aquestes fonts s'afegeixen diferents escrits apòcrifs de valor desigual, i referències patristiques que es poden situar en el segle I. No obstant això, precisament per l'extracció d'aquestes fonts –cristianes i herètiques– resulta d'interès preguntar-se si hi ha més fonts històriques que esmentin Jesús i, sobretot, si aquestes fonts són diferents de les cristianes. Jesús és un personatge del que tenim notícia únicament a partir dels escrits dels seus seguidors –ortodoxos o desviats – o, per contra, apareix en altres fonts històriques diferents de les cristianes?

Ja vam veure que les primeres referències a Jesús que coneixem fora del marc cultural i espiritual del cristianisme són les que trobem en les fonts clàssiques.

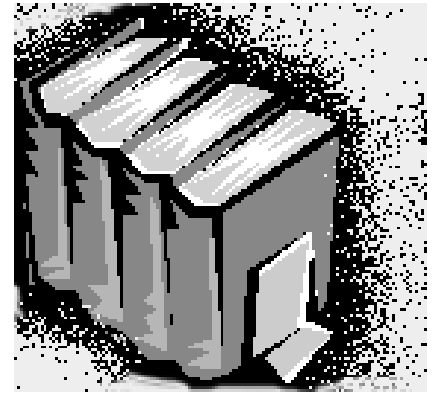
Tot i ser limitades, tenen una gran importància donat que sorgeixen d'un context cultural previ a l'Occident cristià.

A mig camí entre el món clàssic i el jueu hem trobat la figura de Flavi Josep. Nascut a Jerusalem l'any primer del regnat de Calígula (37-38 d. C.), aquest historiador va ser un protagonista destacat de la revolta jueva contra Roma que es va iniciar l'any 66 d. C. Fou autor, entre altres obres, de la *Guerra dels jueus* i de les *Antiguitats dels jueus*. En ambdues obres vam veure que es troben referències relacionades amb Jesús.

Fonts rabíniques

Amb tot, possiblement la col·lecció més interessant de textos relacionats amb Jesús es troben en les fonts rabíniques. Aquest conjunt de fonts revesteix un gran interès perquè procedeix dels adversaris espirituals de Jesús i del cristianisme, perquè resulta especialment negativa la seva actitud cap al personatge i perquè aquestes fonts vénen a confirmar bon nombre de les dades subministrades sobre ell pels autors cristians.

Així, al Talmud afirma que Jesús va realitzar miracles. Certament, insisteix que eren fruit de la bruixeria (San 107; Sot 47b; Hag II. 2) però no els nega ni els relativitza. De la mateixa manera, es reconeix la resposta que va tenir en certs sectors del poble jueu –una dada proporcionada també per Flavi Josep– en assenyalar que va seduir a Israel (San 43 a).

Aquesta última revesteix una gran rellevància perquè es relaciona amb la causa de la mort de Jesús. En les últimes dècades, per raons històriques fàcils d'explicar, ha existit una tendència molt acusada a distanciar als jueus de la mort de Jesús. Si amb això es pretén dir que no tots els jueus de la seva època van tenir responsabilitat en la seva execució i que els actuals no han de carregar amb la culpa, aquesta tendència historiogràfica és correcta. Si, per contra, el que es pretèn assenyalar és que la condemna i mort de Jesús va ser un assumpte únicament romà, llavors es falta a la veritat històrica. Els Evangelis assenyalen que a l'inici del procés, que culminaria amb la crucifixió de Jesús, va ser una acció de les autoritats jueves que el consideraven un esgarriador. La dada és efectivament repetida pel Talmud, que fins i tot atribueix tota la responsabilitat de l'execució exclusivament a aquestes autoritats, i que assenjala que el van penjar –una referència a la creu– el vespre de Pasqua (San 43 a).

Encara més interessants són les dades que ens proporcionen les fonts rabíniques sobre l'ensenyament i les pretensions de Jesús. En harmonia amb diferents passatges dels Evangelis, el Talmud ens diu que Jesús es va proclamar Déu i, fins

i tot, s'assenyala que va anunciar que tornaria per segona vegada (YalqSh 725). Ambdues doctrines – la de la consciència de divinitat de Crist i la seva Parusia– han estat atacades des del segle XIX com creacions dels primers cristians desproveïdes de connexió amb la predicació original de Jesús. Curiosament, són els mateixos adversaris rabínics de Jesús els que confirmen en aquests textos les afirmacions dels Evangelis en contra de l'anomenada Alta crítica.

També són interessants les referències a la interpretació de la Torah que sustentava Jesús. En les últimes dècades, en un intent per salvar la distància entre el judaisme i Jesús, s'ha insistit que la relativització de la Torah no es devia a Jesús sinó

a Pau i als primers cristians. De nou, la suposició és desmentida pels textos rabínics. De fet, s'acusa específicament a Jesús de relativitzar el valor de la Torah, fet que l'hauria fet un fals mestre i mereixedor de la pena capital.

Aquest enfrontament entre la interpretació de la Torah pròpia de Jesús i la dels fariseus explica, per exemple, que un passatge del Talmud arribi fins i tot a

representar-ho en l'altre món condemnat a estar entre excrements en ebullició (Gt 56b-57a). Amb tot, s'ha d'assenyalar que aquest judici

denigratori no és unànime, i així, per exemple, es cita amb estima alguns dels ensenyaments de Jesús (AZ 16b-17a; TebY II, 24).

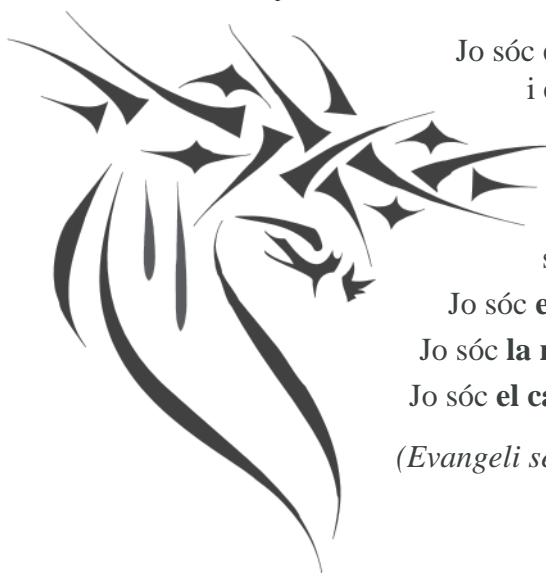
El Toledot Ieshu, una obra jueva anti-cristiana, que es situa generalment a l'època medieval, però que podria contenir materials d'origen

anterior, insisteix en tots aquests mateixos aspectes denigradors de la figura de Jesús, encara que no es neguen els trets essencials presentats en els Evangelis sinó que s'interpreten sota una llum diferent. Aquesta visió va ser comú al judaisme fins el segle XIX, però en les últimes dècades trobem, al costat del manteniment de l'opinió tradicional, una reinterpretació de Jesús com fill legítim del judaisme, tot i que negant el seu messianisme (J. Klausner), la seva divinitat (H. Schonfield) o alleugerint els aspectes més difícils de conciliar amb el judaisme clàssic (D. Flusser). De la mateixa manera, últimament hem estat testimonis de l'aparició de multitud de moviments que, compostos per jueus, han optat per reconèixer Jesús com Messies i Déu sense renunciar per això a les pràctiques habituals del judaisme (Jews for Jesus, Messianic Jews, etc.).

César Vidal Manzanares

Jesús digué...

Jo sóc **el pa de la vida**. El qui ve a mi no tindrà fam, i el qui creu en mi no tindrà set mai més.

Jo sóc **la llum del món**, el qui em segueix no caminarà en la fosca, sinó que tindrà la llum de la vida.

Jo sóc **la porta**: si algú entra per mi, serà salvat, i entrarà i sortirà, i trobarà pasturatge.

Jo sóc **el bon pastor**, el bon pastor posa la seva vida per les ovelles.

Jo sóc **la resurrecció i la vida**; el qui creu en mi, encara que mori, viurà.

Jo sóc **el camí i la veritat i la vida**: ningú no ve al Pare sinó per mi.

(Evangeli segons Joan 6:35; 8:12; 10:9, 11, 14; 11:25; 14:6)

Els dubtes dels homes i les respostes de Déu (segona part)

Jo sempre he cregut en Jesús, però no puc dir que sóc salvat

Hi ha una gran diferència entre creure que Jesu-Crist va existir i veritablement creure en ell.

Fins i tot creure que ell va morir a la creu pels pecadors no et salvarà. Has de creure que ell va morir per tu -pels teus pecats-, i acceptar-lo com el teu Senyor i Salvador de manera personal. Una història il·lustra la diferència.

Un famós equilibrista va caminar sobre un cable que travessava un congost molt profund. El seu ajudant va pujar en un carretó especial, i l'equilibrista va creuar dues vegades el congost empenyent-lo. Moltes persones van veure la gesta, però quan l'equilibrista va demanar que algun espectador pugés al carretó per passejar pel precipici, ningú no va gosar. Tots creien que l'equilibrista ho podia fer, perquè acabaven de veureu-ho; però ningú creia en ell tant com per posar la seva vida en les seves mans. Creus en Jesús tant com per lliurar-li la teva vida?, Creus que és absolutament capaç de salvar-te? No pensis en la teva fe: pensa en Jesús, en el Senyor Jesús!

No he de pregar per ser salvat?

En cap part de la Bíblia se'ns diu que la gent es salva per pregar molt, sinó que és simplement per la fe en l'obra que el Senyor Jesu-Crist va acomplir. No necessites suplicar al Senyor que et salvi. Ell és qui li demana que sigui salvat. "Us preguem en nom de Crist, reconcilieu-vos amb Déu". "Heus aquí, jo sóc a la porta i truco" (2Corintis 5:20; Apocalipsi 3:20). En lloc de continuar pregant per la salvació, simplement rep-la, fes-la teva per la fe com un regal, de franc: "El do de Déu és la vida eterna en Crist Jesús, Senyor nostre" (Romans 6:23).

"I el qui tingui set, que vingui. I el qui vulgui, que prengui de franc l'aigua de la vida" (Apocalipsi 22:17).

OFERIMENT PER ALS LECTORS DE **Paraules**

NOVETAT

- *La Salvació i els dubtes d'algunes persones*, un llibret que vol aclarir interrogants sobre la Salvació a la llum de la Bíblia.
- *Un Nou Testament*, la segona part de la Santa Bíblia.
- *Preguntes Fonamentals*, un llibret de vol donar resposta a les preguntes bàsiques sobre Déu i la nostra relació amb ell.
- *Jesu-Crist*, una introducció a l'estudi de la seva persona, obra i promeses.
- *Evangelí segons Joan*, la biografia que l'apòstol Sant Joan va escriure sobre Jesu-Crist.
- Participar en un estudi bíblic sobre la Vida de Jesu-Crist, a l'Evangelí segons Joan.
- Informació sobre .....

Nom: .....

Adreça: .....

Població: ..... C.P.: .....

Telèfon: .....

Visiteu-nos o escriviu a: *Casa pastoral*
(*Església Cristiana Bíblica*)
Sant Ramon, 7 08440 Cardedeu